

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 345. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm18410/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Da var *Alkmaeoniden Aristoteles* enflund den højligste Jette-Leder og styrkede sin Navn og siere Værker i Sikron ved at give gamle Svætre sine Navn, men Staget ved *Marathon* gjorde Alkmaeon det Gavn, at Mængden krævede andres Værker-Stykker end glatte Dem af sine Ledere, og *Themistokles*, som havde selv været med og i Kunde selv vellyk, fordi han immer vandre om *Miltiades*, var et Hoved, som gjorde Atheneres Pøbel udbøelig Vre^{*)}. Han var det, som overtalte dem til at bygge Skibe for Staten, de var især med, at dels imellem sig, og at rømme Staten for Perser; men dog maa det ikke glemmes, at paa den store Slætte-Dag stod hans adelige Meddeler til Kæfters Gavn og Vrens Stands, *Kimon*, *Son af Miltiades*, kom kraftig bi; thi da Pøbelen klagede ved det kække Forslag, hoi *Kimon* op til Athens Tempel, offerde, som en ubjert Kæmpe, Guldtenn sin Bidst og sprang ombord med sine Benner^{**)}.

Med alle sit heie Mød, sit Jalkes-Syn og sine store Gæster var og blev *Themistokles* dog kun en Pøbel-Gelt, som tog Penges for sin Post, men kunde dog aldrig faar Vre nok, hvorefter Pøbelen naturligvis blev quoven og kængttede sig af sin Pøttefaars-Det (*Plæksimen*) til uden videre Grund at forulve ham, og nu gjorde han, efterat have reddet Grækenland og bygget Atheneres Mure, sig selv den Stam at gaar over til *Perserne*. Kun en betimelig Død, som han dog indseer selv paakaltte, freiede ham fra at være Luind-Skald med sin udbøelige Vre og sit herlige Fædreland^{***)}.

Kimon betimede var En af de saa gamle Idols-Mænd, der, med store Tøner, ri kængt det sin Vre for nær at tjene den herskende Pøbel, men vel at tjene den, og med ham naaede

^{*)} Herod. V. 63. VI. 115. *Plutarkes Themistokles*.

^{**)} *Plutarkes Kimon*.

^{***)} *Plutarkes Themistokles*.

